

Janša je dobil bitko. Vojno iz 571 šele začenjajo.

S pozivom Janeza Janše, ko je v petek ponoči dobil ministre in prevzel vlado, "Potrebujemo pomoč, da rešimo življenje," ki je bil predvsem naslovljen tistim, ki lahko pomagajo do respiratorjev in zaščitne opreme, novi šef vlade ni veliko vplival na številne medije in novinarje, ki so njega in njegovo ekipo začeli napadli, ko še niti prav sedel ni v vladno palačo.

Že čez vikend so mu že očitali, da vlada ne ukrepa dovolj ali da ukrepa preveč, da bi rešila težave, ker se je epidemija koronavirusa hudo razširila po državi. Kar danes vidimo je posledica ravnanja pred nekaj tedni, ko ni vladal ta vlada. Takrat so bili številni Slovenci na počitnicah v Italiji. Vlada Marjana Šarca pa ni reagirala. In počitnikarji so se vrnili in šli na delo in širili okužbo. Da se je zgodilo, so prispevali tudi največji mediji. Ki so objavljali velikanske naslove, da ni nobene epidemije in da ni razlogov za paniko in da nič ni mogoče. Hkrati pa so se bolj kot s problemom epidemije, ki nam je grozila, ukvarjali s kalkulacijami, kdo bo vladal in kako do predčasnih volitev.

Zdaj bomo pa, ko gre za delež, dobili najbrž najbolj okuženo

prestolnico na svetu.

Medijski prostor povsem nagnjen

Da sto dni miru za Janševo vlado niti slučajno ne bo, je povsem jasno. Ne zato, ker smo v časih hude krize. Ti medijski odzivi tudi niso bili običajna reakcija. Isti mediji in novinarji so tudi zadnja leta, ko ni vladal, pretežno kritizirali in napadali Janšo in SDS. Nadzirali so na vso moč opozicijo in ne vlado.

Z nekaj redkimi izjemami.

To značilnost, da pri nas levi in liberalni del politike še veliko bolj obvladuje medije kot Viktor Orban v sosednji Madžarski, je v intervjuju za Delo ["Če je bila Anna Frank zaprta v hiši dve leti, bomo pa tudi mi zdržali dva tedna"](#) Žiga Turk opisal tako:

"Glede na to, koliko ena politična opcija obvladuje podsisteme, smo mi že Madžarska. Morda celo bolj madžarska od Madžarske. Slovenija je na Economistovem indeksu demokracije najbolje kotirala v času 2004–2008, ko je vlado vodil Janša. Potem je šlo samo še navzdol. Je pa verjetno, da bo skrajna levica poskušala v ta orbanovski stereotip strpati vsak še tako nedolžen ukrep nove vlade. Vsak poseg v tranzicijsko podedovane privilegije bo predstavljen kot napad na neodvisnost. "

In ta prevelik vpliv je bil za skupnost slab zadnje tedne in mesece.

Propaganda in obvladovanje medijev in novinarjev pa je že prej pomembno prispevalo, da zmagovalec zadnjih volitev **Janez Janša** (SDS) ne vlada že več kot leto dni in da smo sredi epidemije koronavirusa dobili novo vlado po presenetljivem odstopu Marjana Šarca.

Bizarno je bilo zadnje dni prebirati kritike, kako nov premierov sekretar Žan Mahnič, ki je bil dvakrat izvoljen v državni zbor in je vodil odbor za obrambo in delal v komisiji za nadzor obveščevalcev, ni dovolj izkušen. Bizarno je to bilo, ko so kritiko izrekli tisti, ki so molčali, ko smo pred letom in pol dobili premiera, ki je bil še veliko manj izkušen za vodenje celotne skupnosti. Pred tem je vodil le eno od občin v državi in še volitev v državni zbor ni dobil.

Da bi Janša oblast prevzel že leta 2018 bi bilo logično, ker je na volitvah zbral daleč največ glasov. Če velikansko razliko v izkušnjah celo izpustimo.

Ustavni sodnik **Rok Čeferin** je tip novinarstva in propagande, ki je precej prispeval, da Janša po volitvah ni prevzel oblasti, opisal, ko je januarja ocenil pisanje časopisa Delo in novinarja **Dejana Karbe** v članku o denarju, ki naj bi v aferi Patria potoval proti SDS. Karba zadnje čase dela kot predstavnik za stike z javnostjo politikov iz SD **Dejana Židana**. Tako je zapisal Čeferin o poročanju:

»Novinar je v svojem članku zapisal (1) žaljivo in (2) neresnično obtožbo na račun politične stranke, pri čemer se

je, in to je v obravnavanem primeru bistveno, (3) zavedal, da ta obtožba ni resnična.«

Podobnih zgodb, ko novinarji Janšo sumijo vsega mogočega in ničesar ne dokažejo, je že desetletja cela poplava. Z novinarstvom nimajo povezave, so umazana politična propaganda, ki ima pomemben vpliv na delovanje države.

Pisanja na ravni Karbe

Priča smo jim bili tudi po odstopu premierja **Marjana Šarca** konec januarja, ko je razglasil, da ne zmore več in da bo poskušal doseči predčasne volitve v koaliciji s SMC **Zdravka Počivalška**.

Čas za padeč vlade je skrajno nerodno izbral. Kampanj zaradi epidemije koronavirusa skoraj ne bi bilo mogoče izvesti.

Ko se je pokazalo, da koalicije s Počivalškom ne bo in da se Počivalšek pogovarja z Janšo o prevzemu oblasti, smo lahko opazovali razočarane reakcije v velikih medijih in neprikrite poskuse vplivanja, da bi nastanek nove Janševe vlade preprečili s propagandnimi udarci, da bi le dosegli hitre predčasne volitve. Mediji so se ukvarjali s tem in ne z okužbo.

Pisanja so bila na ravni Karbe: namenjena diskreditiranju SDS in Janše, da ta na predčasnih volitvah ne bi znova odločno zmagal, kot je pred letom in pol.

Novost je bila, da je Šarec povsem odkrito vodil to medijsko dogajanje. Javno je sam sprožil razpravo o financiranju stranke SDS iz Madžarske in o skrajno radikalni, celo fašistični usmeritvi SDS. V enem od sporočil, ki jih je objavil na spletnem omrežju, je o SDS zapisal vprašanje:

»Kako bo v Evropi pojasnjevala svoj odnos do polpretekle zgodovine? Tam je namreč jasno, kdo je bil del protifašistične koalicije.«

Vprašanje je bilo očitna propagandna manipulacija, ki temelji na neresnici. Karbov slog. SDS na ravni EU nima težav z odnosom do preteklosti in v EU jo v celoti sprejemajo kot normalno stranko.

Težave ima naša levica z odnosom do časov socializma. Janša pa je celo že vodil EU, ko je bil prvič predsednik vlade. Nobenih težav ni bilo. Če so koga v zgodovini mediji sistematično kritizirali, so Janšo. Ves čas. Ko je na oblasti in ko je v opoziciji. Ne ravno vedno samoiniciativno.

Manipulativni očitki o financiranju iz tujine

Podobno očitna manipulacija so bili očitki o financiranju SDS iz Madžarske, zaradi česar so Šarcu iz SDS napovedali celo tožbo, če se ne opraviči in tožbo pozneje tudi vložili. Po teh podtikanjih pa je novi portal **Primoža Cirmana** Necenzurirano.si objavil zgodbo, kako naj bi premier sosednje Madžarske **Viktor Orban** financiral Novo24TV v okviru akcije proti vključitvi

Makedonije v Nato.

Zgodba je bila že na prvi pogled manipulacija. Investicije iz Madžarske niso skrivnost, a to niso investicije premierja. Proti interesom Nata pa je v Sloveniji delala vlada **Marjana Šarca** in ne SDS ali Nova24TV.

Šarčeva vlada je že nastala po popuščanju ultimatu Levice, zaradi katerega so ustavili opremljanje vojske, ki bi jo morali z Boxerji, vlada ni povečala proračuna za obrambo, kot bi morala, povrh so brutalno odstavili Zahodu naklonjenega poveljnika vojske **Miho Škerbinca**. Z udbovskimi metodami.

Tik pred odstopom premierja Šarca pa so vojaki vojske z odstavljenim poveljnikom še edini zbežali iz Iraka. A se pozneje, v nekoliko spremenjeni sestavi, po tihem vrnili.

Presenetljivo je bilo, kako močno je Cirmanova zgodba, ne da bi kdo kaj resno preverjal, odmevala v največjih medijih, ki so trdili celo, da te »grdobije« SDS že preiskuje NPU.

Če bi res preiskovali in pošiljali podatke o tem Šarcu in Cirmanu za obračune s SDS, bi to bila groba zloraba policije, ki preiskuje, da kaj dokaže na sodiščih, ne pa za propagando proti Janši. Podobno je ta teden nenavadno močno odmevalo, ko je Matej Tonin povedal, da kot posamezniki tudi pripadniki vard lahko pomagajo vojski. Več o tem lahko preberete tu: [POKLUKAR RAZKRIL SPIN PRI TONINU: VARDISTI SE LAHKO PRIDRUŽIJO POLICIJI](#)

Peticija 571 kot uvod v brutalen obračun

Pomembni akterji tega dogajanja so bili podpisniki znamenite novinarske peticije 571 proti Janši. Šarec je podpisal to peticijo. Nastala je, ko je Janša prvič vladal. Politično aktivistični novinarji so mu takrat pred začetkom predsedovanja EU v pismu, ki so ga poslali v tujino, očitali, da izvaja cenzuro v medijih in še vse mogoče, s čimer naj bi ogrožal medijsko svobodo.

V tujini ni bilo večjega učinka. Doma pa je bil, ker so za to poskrbeli kar podpisniki sami v svojih medijih. Skoraj v vseh v državi. V tistem času je bil položaj, ko gre za vpliv politike na medije, dejansko nepošten.

In je še danes.

Levica je imela in ima velikansko premoč in jo je zlorabljala.

Obstajal je (ko gre za splošne medije) en sam res desni medij: tednik Mag, ki ga je ustanovil **Danilo Slivnik** s peščico zaposlenih, ki so bili nekoč v glavnem zaposleni na Delu.

Peticija 571 je bila uvod v brutalen obračun, ko je **Andrijana Starina Kosem**, katere trditve so v peticiji podpisniki navajali kot dokaz, da Janša vpliva na medije, odstavila uradnika Maga **Silvestra Šurlo** in za urednico nastavila podpisnico te peticije **Matejo Babič**, ki je skupaj z **Vesom Stojanovim** in novinarji **Gorazdom Utenkarjem**, **Anuško Delić** in

Majo Megla revijo Mag spremenila v še en levičarski medij.

Novinarje, ki so ga do takrat ustvarjali, so postavili na stranski tir, a so ti ustanovili lasten časopis Reporter.

Uspelo jim je dobiti večino starih bralcev. Reporter še živi.

Mag pa je skoraj takoj ostal brez kupcev. To je bilo predvidljivo. Mateja Babič je z uničenjem revije Mag začela vzpon na položaj odgovorne urednice Dela. Za leve »prevzemnike« se je dolgoročno slabo končalo: Megla je bila hitro odpuščena, z Dela pa so pozneje morali tudi Babičeva, Deličeva ...

Kako nekateri razumejo pluralnost

Peticija 571 je pokazala, kako brezsravno z leve obvladujejo največje medije. To se do danes ni spremenilo. Prej nasprotno.

V tistem času je nekaj novinarjev iz nekdanjega Maga prestopilo. Najbolj pomemben je bil **Janez Markeš**, ki je bil krajši čas tudi odgovorni urednik Dela.

Na to dogajanje je, ko se je Janša zadnje tedne dogovarjal za prevzem oblasti, opozoril vodja poslanske skupine LMŠ **Brane Golubović**, ko je v Tarči javne televizije izjavil:

»Imamo novinarja, ki je pisal za desne časopise in je danes

normalen novinar.«

Opozoril je na položaj, ko pluralnost razumemo tako, da imamo 571 novinarjev v velikih medijih, ki skrbijo za propagando proti SDS in Janši, ob njih pa za uravnoteženje še takšne novinarje in medije, ki pišejo o športnih dogodkih in kulturi.

Če pa se pojavi karkoli večjega v medijih, kar si upa zase trditi, da je desno, takšna sta zadnja leta predvsem televizija in spletni portal Nova24TV, se zgodi pravi pogrom in vsesplošno zmerjanje, da so za tem tujci, forinti, domobranci fašizem, kraja javnega denarja, da gre za sovražni govor.

Namesto predčasnih volitev nočna mora

Šarec je oblast pred letom in pol prevzel tudi s propagandno pomočjo medijev, ki jih vodijo podpisniki peticije proti Janši. To so uredniki časopisov Dnevnik **Miran Lesjak**, Večer **Matija Stepišnik**, Mladina **Gregor Repovž**, direktor Slovenske tiskovne agencije **Bojan Veselinovič**. Podpisniki so tudi pisci najostrejših zgodb proti SDS, ko se je Janša dogovarjal o prevzemu oblasti: **Primož Cirman** in **Vesna Vukovič** (necenzurirano.si) ali, denimo, **Zoran Potič** (Dnevnik).

Vse te je z odstopom Šarec spravil v obsedeno stanje. Državo pa tudi, ker je izbral skrajno slab trenutek.

Še bolj pa je Šarec v obsedno stanje spravil tiste podpisnike peticije 571 in novinarje, ki so bili del napadov na Janšo, a peticije niso nujno podpisali, ki so jih v vladi ali strankah vmes že zaposlili. SD je, denimo, v vladi zaposlila **Dejana Karbo**, številne pa tudi LMŠ.

Na povezave z mediji so že prej pokazale evropske volitve, kjer sta bili prvi kandidatki največjih vladnih strank novinarki: za LMŠ novinarka POPTV **Irena Joveva**, za SD pa novinarka TVS **Tanja Fajon**. Iz javne televizije je prišla tudi nosilka liste Levice **Violeta Tomić**, ki pa je na volitvah presenetljivo propadla.

Marjanu Šarcu in novinarskemu lobiju je poskus, da bi izsilili hitre predčasne volitve, propadel. Ni jim uspelo doseči, da bi predsednik države **Borut Pahor** v mesecu dni razpustil državni zbor in razpisal predčasne volitve. Namesto tega se jim dogaja nočna mora. Janša je prevzel oblast.

Izgubili so bitko. Začenja se vojna.

V času, ko bi morali predvsem pomagati. Vsi.

(Del teksta je bil prvotno napisan za Slovenski čas, ki izhaja kot mesečna priloga katoliškega tednika Družina. V Spletnem časopisu je prvoten tekst dopolnjen, objavljen pa je po dogovoru z uredništvom Slovenskega časa o objavi vsebine v obeh medijih.)